

Patricia lämnar över bron i ett porträtt spelar bara alla fotografierna i vanlig ordning i det vanliga bildspelet så att materialet kommer ifrån världen, så att materialet kan skämmas och Banderas och stängas, detta en myriad, och var detta bestämt av vem exakt? En blod-röds-röd ridå längs nasa-månlinjen jag tänker *mystical minute* det här hade varit som en slags mystical "minute" o subjekt-removad speci-ti-objetti rörd biofaktor framför att ridån hade skurits med ett 42 390 som var tvungen att uppge legitimation för att börja existera och sömlöstfullt utskuret det biografiska minnet det passerade *Nothing Selected* istället för tygsaxen som "tom" heller inte genom att återaktivera den biografiska profilen skulle kunna lånas mot tacksamhet i retur innan benäget där hela handflatan med sin porlande solnedgångs-uppgångs-månskens-blod-röda blod som förstärker det flytande havet

Elias replikerar så länge dunjackorna som river sig upp ur Strömmens romanesque cirka fyra internettabletter senare, "passera "din" hand i "min" lägg din hand i min" NER I HUNDKÄLLAREN jag passar ett störremobilskal runt ett mindre mobilskal som får plats som en hand, Detective Hayses time of events, dessa bilder modulerade i svartvitt, användarvänligt och starkt, svanarna fladdrar in mjukt som drömda svanar eller fåglar, passerar E, allt detta skrivet på mobilteflonen, att ha allt detta skrivit på telefonen, gårdarna, while "inside" inställning the exhibition George and I split a coupe and were probably in the ere for about hours on end, not seeing anyone else than ourselves, minding the objectivity of Housing, DISCOURSE, och den fotograferade Oakley reklamen med manelmjölken, med "If soymilk is socialismen and whole milk is fascism then why is it always raining?"-pulvret, som att ha skrivit ihop med hennes hand "i" min, Patricias hand i Angelicas hand, armar som växer ut igen, tomatopic bone soul self healing bones, pingst lilja, vårkvällen, årkvällen provsmakar sig själv och utvecklas i fiolstämd quotation., det är på den här platsen allt utspelar sig "på", i, som en scen och dom går bakom galleriets dörr som är skynket the konstintersektionella helgonet the draperi, tygsaxens "minus", vindens vind, alltför upplåst för att vara stängt solen, inuti solens ljus elektriska ljus i den elektriska kärleksns amahkhsuo skull White bone crushing epelon dramatic signature björklövs eko-ekar, NÅGON HAR TAPPAT EN BOK OM RYSK KOMMUNISM PÅ GOLVET sjögräsproteinmissfärgad stegvis, känsla, alla namnlösa ui hela trakten av cityskapandets sång, den ledns hundmelodins bussens dragspel nr 2 och deras "fantastiska" ögon, George kliver ut ur bilen och kräker White Light Reason "we hate it so much is because it makes us all very upset"

problemet men hans norska stads mode registeraerad som filisk han såg så filisk ut med ögonen, och i kontrasten till hemligheten, där "inga" som helst finns och varje 30809 Dec at Mont Blanc höjds under av sommarens passerande, varje år, fryst i april är kroppens "totala" förklarade ögondrunkingsolycka inuti ett svalj, paradiset<3 eller granatäpplets svindel från jorden, den totala omöjligheten att det förekommer ett samtal om hur fel det är med filmisk, till ett live på något sätt och det är dom som aldrig balsamvinäger nattlivet över ti display: none.ll en rekreation, alla världens långa och korta finhackade avokado stjal samma mobil som skulle kunna innehålla precis samma *Skånes Diablo*, studenternas måsungs sommarjobbiga sensommars mercier, detta i en ridå eller

Drapery, resten är samma under naglarna, stället miljöbensinen hellre det post associativa framåttagande, jag skulle hellre aldrig varit det, varit i en limosine, som om det skulle vara något to talk about, hey guys, all egendom försvinner som konstens kärlek, official video, Ariandel inaudible clicking magnetism sound, vi kan vinna tillsammans, det där 'r så viktigt Oscar, var hon inne nu, Säljaren hade blandat kokain i en ananasenergidryck, det var ananasens energi jag önskar att det var euro , jorden är jordens euro, vi var på stolarna du var så fucking vacker den kvällen du såg ut som en nyrenoverad simhall och "jag" kommer ihåg att jag kommer ihåg det, remember, det för att jag tittade hela tiden ut genom en ruta rosépeppar, jag skrapade kontrollrutan innan jag skrapade hela thrisslotten och vi spelade in det med fyra olika kameror, *all of this fits inside a suitcase George puls out everything that fits inside the suitcase*, fast varje gång var det en nitolott, och inga transformerande öden gick förlorade vi var vid trappan sen och det fanns ingen belysning där. vi skulle äta något eller så hade "vi" det o vi använde en massa nya ord <3 och jag trodde att du skulle vara på galleriet för att jag hade pratat med dig på "galleriet" och det var uppstoppade kuddar och i hela insidan av projektrummet hade sitt väskskellet inarbetade i dess fåror, en luft som kommer hel vägen från över havet, *Remindon* som dom sa inte var fyllda med någonting, vi drack vitaminvattnet, "det kändes" som att "jag" hade sand i mina skor, tre personer hade "samma jacka" och monterade på väggarna heller inte upplösts i multiversum men att en bil stillsamt och långsamt kraschat in i en skylt som visade en pil i riktningen framåt kustbostadens motiv om velociteten, om gesten av någons affektion som nu möter avlägsen millenniummiljö, där nu en obelisk av tömda dvd fodral et cetera i villkorlig oändlighet."

It really is

det är verkligen Islands egen tid så egentligt och helt och hållet att behöva innehålla sig själv, det, och jag svarar just för att det blir omöjligt med färgen, it "does" become an impossibility to see however visually striking, that only borrowing from aesthetic catehories.....blir påmind olikt röstningen, att "smutsen" under mina naglar som ser jordfärgade ut kommer ifrån "akrylfärgen" som aldrig påverkar min "död" lite som en öppen tröja, fast absolut inte som en öppen tröja, och det var gentrifieringen, och det var "dina ögon" uppsatt bright green floodlight, en malplacerad tidigt planerad övertidsmonterande övergångskyrkogård, lightly Vimed battered fresh green sprids of island-grown tomatoes, eller galleriets draperis draperi. The draperi of the draperi (i samma ådra som att I havet been able to take care of the water of the water but i havet been able to take care of the water of the eyes=Det känns okänsligt<3, Bakom ett användarsatt draperi, allting var skrivet så i "dokumentet" var egentligen att spegla sin medförfattarskapliga processuella ontologi i enlighet att det skulle ha arised out of inventory, från öresundsbrons opacity så som den hade varit om den hade varit byggd med hjälp av kockumskranen, och "Ijust genom den grenen," att allt FRAGMENTERAT erkände stämningen att the DREAM är hård att komma ihåg<3 och när

det enda som är kvar är mobilen, "Polisen", Patricia, Karelia bandtoni anna anna anna hanna anna fredrik henrik fredrik fred eiebjdb, Angelic Rothmans Tobias mangels alias Summer cancels itself långt innan den är förbi, den måste, det här är så viktigt, "svämma över" och bli en hamnolycka och aldrig undgå någonting utanför sin display.

det luktar grus, DN perd spiller ut sin ceiling ett slags inträffat möte mellan fyrtio humanister ,
amfibiöst The smile of sunshine) För sig själv, “Adrian—”, (eller var det “Johannes” var det han
som hade läst på “Södertörn och “hade sagt att han hade en tvillingbror och det var en lögn? “—var
det du som hade frågat innan om någon hade sett dom gå in bakom
ehem

the drapery sås hehe, alltså draperiet?”

Var det också Elias isåfall? Han han läst eller var det han som hade ljugit om fasanerna vad heter
Elias och var bor hans bror någonstans vad är adressen? R hade satt hur dom gick “bakom
galleriet” men väl innanför hade hon inte sett dom och the drapery var knappast osynligt eller
genomskinligt. Jag är osynlig och genomskinlig men aldrig ensam för att i ontologin, Igen, står det
om multipliciteten (i ontologin står det om multipliciteten : dialo, rendition, Mauritz Kruger).

Tänker på duschdraperiet där”hemma,” hur det varje gång är som att det regnar på bara en själv, och
ingen rening pågår med tiden och regnet på snön bara smutsigare alltsammans, varje stråle
sepererad med tusentals prickiga linjer dom som avgör var tygsaxen ska agera egentligen, och deras
atommellanrum 3D. Här allt “tomt” och ljudlöst, allt “händer” utanför, alla fryser och en enstaka
vidsträckt vattendroppe ihop med andra på samma sätt som alla personerna, individualismen är the
final poison skulle någon ha sagt eller hur, lika enigt som en varmdusch tidigt på morgonens Eko,
skulle någon ha sagt att dom "gick" in eller var det “också” fel så genererat av att alla var lika
paradoxfattiga sen skulle någon ha sagt “draperiets” draperi George kommer att förklara Gramsci,
men inte sitt eget agerande, men “genom” Gramscis Komamu komma nära hur agerandet borde
kunna vara, fullständigt fortfarande, intravenöst, specifikt, som den förklarande Gramsci i
förhållande till den plastspecifika installationens innehållande plats specificitet med mobiltelefonen
och det nedstämnda aktiekontot. den gamla olympusrustningen, precis inannför texten “som” tåget av
personerna tar/inte tar, aldrig tar, ingen kan ta ifrån dig dina armars miniaturlhjärta som dunkar inuti
handleden documentarial razorblade life is. arazorblade som the knife sjöng, ,

, vi borde gör anågonting på en simhall istället. j

ag köper det glutenfria brödet. det glutenfria brödet är precis som livets “heroin”, ingenting annat än
varmt t. Skulle låtsas som att alla frågorna var Mesoptania, och så är kylan också, allting
oumbärligen och allmänt drar och “kräver.”

I was really hoping to see in this place and the elsewhere is a good place your skeleton and you
bredvid bladgården

Jag drömde om bara du.

Always thinking of you,

not spaghetti,

always thinking of you

not spaghetti

not spaghetti

not spaghetti

not spaghetti

not spaghetti ;)

not spaghetti

not spaghetti

not spaghetti

not spaghetti not sharp Aggge's not den aaytrakativa dagen från natten som var innan dagen jag kan inte gå jag känner mig fel j jag slåss mot "ljuset" och börjar känna mig tragisk jag ör artig Mattias är artig hur är ditt humör hur passerar detta rakt vid mig jsg kan inte lyfta upp noknedpobpe åcjw Flashing eyes att Numera är torsdag den åttonde inte Efebrorb ,bara naturen, och Gatus pekar kvickt att cognitive capitalism, igen, att den i ondskan besöker drömmen.'

Gud.)

Apathy

<3 Frankrike i år<3.....

så blank som bara möjligt

for lost chances, (and) there's no cesspool of retribution in this crushing

For att nå

För alla svalnande

För AsoihnOYTF

Death is real,

I wish "this" could be left under a willow,

blinking green red white and blue, som blå som bara blått ett trafikljus kan vara, löv som harklar I bright lights och årstider

where I'm not, just like you

From here on out it's only a bleak saturday, reminiscent and complete with completion. This is now no longer outside the galleryes second exhibition since it's rebranding from a "long" traditional name to a short oinitiativeness, the attentiveness of a glossy cod in the NK fish deli in Malmo, or Hansa in Stockholm, Sverige, Skandinavium, Norden, Europa, Tellurian Omega. Du passerar mig i ögonvrån,

nej, oj, du passerar inte mig i ögonvrån.

I'm with carelia and her roommate with their name that gets lost in escalators and this whole time is plagued by the paranoia of consitional relation, are we "here" we are here while all the while with each other in a regularity opened up toward the great outdoors and the pervasive scroller that is, probably, självhelande, Vilken kväll tillhör vilken kväll? Ekohallen, Georgio vänder sig om i sättet sätt från det andra sättet i en twist och säger "

Capitalism with a capital and a lowercase c. Capitalism has a sea in it, cerulean and likviditetens utbrända fontän,

" i riktning mot en fantasy camera

If you come from the world, stop it

Det blir tidernas bästa keps